

Když posádka automobilu spatřila pitbulteriéra provádějícího kontrolu, ochotně plnila pokyny velitele patroly

Kamarád v rouše pitbula

Pověst pitbulteriérů v české veřejnosti kvůli medializování případů pokousání snad není třeba připomínat. Opakovaná fakta o síle těchto psů a důrazu chovatelů při šlechtění plemene na neútočnost vůči lidem jsou bohužel známá pouze užší kynologické veřejnosti. A tak se nelze divit, s jak protichůdnými názory i chováním lidí k osmiletému služebnímu pitbulovi Rockymu se setkával jeho psovod rotný Martin Nývlt během loňského působení u mírových sil v Kosovu.

Nejprve pocity hrůzy a později radosti navozovala pitbulteriérova přítomnost mezi českými vojáky. Především však svalnatý Rocky odvedl velký kus práce, když se takřka denně po osm

měsíců podílel na kontrolách vozidel a objektů, zda v nich nejsou uschovaná narkotika.

Zkreslené představy

Rocky byl před léty vycvičen na vyhledávání drog. V práci

při pátrání po narkotikách byl stejně pracovitý a neúnavný jako při jakékoliv jiné činnosti. Byl dobrým a ovladatelným obránářem, úspěchy slavil i na mezinárodních soutěžích ve vojenském biatlonu, kde kro-

mě služebních zákroků musel prokázat výdrž na devítikilometrové trati, odvahu a obratnost při překonávání nejrůznějších přírodních a umělých překážek, na kterých předtím nebylo možné trénovat. To vše rotnému Nývltovi usnadnilo přípravu Rockyho pro zahraniční misi.

Za léta pohybu s pitbulteriérem v okruhu známých vojáků u Veterinární základny, kde rotný slouží, ale i na sídlišti, kam se psem téměř denně dochází, se každý k Rockymu hlásí. Je známý jako dobrák. „O to více jsem byl zaskočen chováním profesionálních vojáků jednotky, ke které jsem byl do Kosova přidělen. Neměli téměř žádné odborné povědomí o psech, jen zafixované hrůzostrašné zprávy ze sdělovacích prostředků. Zpočátku mi ani nechtěli věřit, že některá média záměrně přehánějí, a psovi se obloukem vyhýbali,“ vzpomíná rotný. Záhy však okolí poznalo, že je to pes mající smysl pro kolektiv i dovádění. Stačilo pár dní a pitbul se stal oblíbeným mazlíčkem celého praporu, že ani nestačil rozdávat přátelství tu očima, tu gesty či olíznutím, ale jeho radost z velké smečky neustále signalizoval vrtící se ocásek.

Zazlivali mu prvenství

Jen co Rockyho příslušníci české jednotky poznali, stal se asi nejoblíbenějším členem vojenského kolektivu. Jen v jednu dobu upadl do nemilosti žen, kterých sloužilo u praporu kolem padesáti. Velmi je rozzlobilo, že v soutěži o Miss jednotky dostal nejvíce hlasů Rocky.

„Někdo totiž na seznam soutěžících dolepil fotografii a připsal Rockyho. U jeho jména se objevilo nejvíce hlasů,“ usmívá se Nývlt. Jak nakonec soutěž dopadla, není důležité jako to, že pitbulteriér se stal mužům i ženám kamarádem, který přinášel dobrou náladu, a kdo si ho pohladil, hned pocítil úlevu, třeba po nervovém vypětí ve službě.

Martin Nývlt na Rockym oceňoval jeho pohyblivost

Psa měli za ďábla

Ačkoliv jsou Kosované zvyklí na smečky kříženců potulujících se po zemi, služební psy u mírových jednotek vnímají jinak. „Při prohlídkách automobilů nebo domů se často chovají k vojákům neurvale, ale jakmile jsem se objevil s Rockym, poslouchali jako hodinky,“ přibližuje Nývlt význam služebního psa. „Často odmítali otevřít kapotu auta, ale jen viděli, že přicházím se psem, už beze slova reagovali na pokyny velitele patroly.“

Vojáci měli rovněž za povinnost kontrolovat diskotéky, kde bylo podezření na obchod s narkotiky. Tam snad byla přítomnost Rockyho nedůležitější, neboť provádět kontroly mezi rozdováděnou mládeží

patřilo k náročným a nepopulárním službám. To věděli i drogoví dealeri, proto tuto kulisu pro svůj obchod vyhledávali.

Psa rotmistr Nývlt nikdy nemusel použít k obranným účelům. Co Rocky dokáže, se přesto velmi rychle rozneslo v celém sektoru působnosti české jednotky. Mnoho Kosovanů totiž pracuje na základně našeho vojska a tam mohli vidět běžný kondiční výcvik psů. Když si laik spojí zadržovací osoby s bleskovým zákrokem výrazně osvaleného psa s velkou hlavou, nelze se divit pověstem o ďáblu u jednotek KFOR.

Samopalů se nebála

Příznačné pro pověst Rockyho je i příhoda, kdy vojáci dostali za úkol provést kontrolu podezřelého penzionu. Nejprve vyvedli všechny osoby a ty hlídali venku, zatímco uvnitř probíhala prohlídka. Když psovod prováděl poblíž skupiny lidí kontrolu zavazadel, zda v nich nejsou drogy, jedna z žen byla natolik rozrušená představou, že by se k ní měl „ďábel“ přiblížit, že nedbala pokynů velitele hlídky a před nabitou zbraní mu utekla. „Není bez zajímavosti, že místní děti na Rockym neviděli nic hrůzostrašného, a kdyby tomu nebránily služební předpisy, mohly si ho hladit,“ dodává ke svým zkušenostem Martin Nývlt.

Josef Růžička

O správné socializaci psa svědčí i jeho přátelský vztah k cizím lidem